

Tamamen Gerçek

– AhmetZeytinci · 12 Eylül 2015

Bu yazdığım yazı tamamen gerçek olup kurgu filan değildir öncelik ile onu belirtiyim. Sadece kişi ismi arkadaşımın rencide olmaması açısından değiştirilmiştir.

Öyle bir cumartesi günü iş yerinin önünde pinekliyordum. Öğleden sonra bizim oralarda işler yavaşlar iyice. Kalfaların izine çıkma zamanıdır o saatler. Himmeti senelerdir tanırım. Karısından ayrı çocukları ile iki göz odada yaşamaktadır senelerdir. Üç kızı da okuyor. Ben ona "Oğlum sen Allah'ın sevgili kulusun Allah sana üç tane kız çocuğu vermiş pırıl pırıl daha Allah'tan ne güzellik istiyorsun." dedim. O da "Ya bırak ağabey benim bu gün moralmanım çok bozuk intihar edeceğim şu sizin binanın en üst katına çıkıp." dedi. İntihar kadar kötü ve saçma sapan bir olay var mı? Biraz yumuşatayım şunu dedim. "Tamam, lan tamam beraber intihar edelim o zaman çıkalım bizim şu binanın tepesine el ele tutuşup atlayalım anasını satayım." biraz afalladı "Yok yok ağabey yok ben sadece kendimi intihar edeceğim seni de intihar edemem." moralinin bozuk olduğu belli her bakımdan."Oğlum beni sen intihar etmeyeceksin binanın tepesine çıkıp el ele tutuşup kuş gibi boşluğa atlayacağız." anlar gibi olmuştu."Olsun ağabey senin de çocuğun çocuğun var benim yüzümden sen de hayatına son verme üzülrüm yoksa."

Nasıl etsem de bu kuş beyinsizi bu düşüncesinden vazgeçirsem. Bir şeyler yapmalı. Çok da içki içer normal zamanlarda, sağı solu belli olmaz keratanın. Çivi çiviye söker misali üstüne üstüne gidiyorum."Gel ben sana bir tane tabanca bulayım öyle intihar edelim sana vereyim tabancayı önce kendine sıkıver sonra da bana sıkarsın tamam mı?" bu önce "Tamam ulan." dedi sonra jeton düştü "Ben öldükten sonra sana nasıl sıkayım ki ağabey?" dedi. Ne yapsak ki "Oğlum o zaman iki tabanca alalım karşılıklı geçelim aynı an da birbirimize sıkalım olmaz mı öyle?" ortalık iyi ce kızışıyordu "Olur olmasına da ağabey ya bizimiz diğerinden önce sıkarsak mesela ben senden saniyeler önce sıkarsam sen ölürsün ben yine yaşarım sen de af edersin ama ..ok yoluna gitti Niyazi olursun bilmem anlatabildim mi?" Gerçekten de haklıydı... Aklımda hiç intihar yokken sırf arkadaş hatırına yani intihar edecek iken niyazi olmak da var... "Ulan Himmet ben sana düşünüyem de tek kişilik bir intihar hazırlayayım en iyisi." Himmet biraz tedirgindir. "Olmaz ağabey vallahi bırakmam anca beraber kanca beraber hem sen benim kankam değil misin, kankalar hangi günler içindir. Aklıma soktun bir kere beraber intiharı ölsem de vazgeçmem, beni bu yolda yalnız bırakırsan bak ölümü gör."

İş bayağı ciddiye sarıyordu. Ne yapsam ne etsem de bu Himmet' den paçayı kurtardığım gibi, onu da intihar düşüncesinden vazgeçirsem. Bir şeyler düşünmeli hem de hızlıca, bir şeyler yapmalı... En iyisi, buna biraz hayatın güzelliklerinden dem vurmali, aklını başına getirmeliyim az da olsa hatta az olmasın çok aklını başına getireyim. Döndüm" Himmet oğlum senin üç tane kızın yok mu?" Cevap verir "Var ağabey hem de dünya tatlısı." kafasını çelmem lazım acilen "E, oğlum bu kızları bırakıp nerelere gideceksin hem senden sonra ne olur onların hali hiç düşündün mü, anneleri de yok başlarında nice olur

halleri hem de çok fena olaylar gelir başlarına sen çekip de tahtalıköye gidersen hem de tahtalıköyde muhtar kadrosu dolu imiş şimdilerde." biraz düşündü biraz kaşındı " Doğru diyorsun ağabey ya işin bu tarafını hiç düşünmemiştim ama bıktım da hayattan fakirlikten." cesaret vermem lazım " Olsun oğlum, olsun, bazı şeyleri de kendimiz için değil de çoluk çocuklarımız için yapmamız lazım gelir." İkna oluyor gibiydi yavaş yavaş...

Zorlaya zorlaya vazgeçirmiştim galiba intihar etme düşüncesinden Himmeti. Döndü bana "Ağabey gel iki tek atalım şurada kendime zorla bira ısmarlatayım sana." dedi... İçki ile aram hiç iyi değildir. " Himmet, bu da bir intihar şekli oğlum bir tane iç ama gün de on tane içersen sen de ne dalak, ne böbrek, ne de karaciğer kalır." Araya bir espri de sıkıştırıyım Himmeti neşelendirmek için " Geçen bira firmasının temsilcisi geldi seni arıyorlardı bulamadılar mı seni görmedin mi onları?" şaşırıldı birden " Niye ki acaba ağabey?" Ahmet durur mu " Bizim mahallede ki bira tüketimini tek başına yüklü miktarda sen arttırdığın için sana plaket vereceklermiş de ondan." kakara kikiri gülüşmeler... "Hadi al bu esprimi de ceketinin üst cebine koy bende sana hediye olsun."

İşte böyle Himmet ile intihar muhabbetlerimiz. Bire bir yaşandı ve bitti kazasız belasız, iyi ki de bitti, yoksa çok kötü şeyler gelebilirdi Himmet'in başına. Ama yine de fazla içti mi sapıtacağı oluyor zaman zaman. O zaman da bendeniz Fahri Psikolog Ahmet devreye giriyorum. Arkadaş işte, kırk yıllık meslektaş, atsan atılmaz, satsan satılmaz. İlgilenmek lazım. Dert babası ben mahallede dert babası... Hadi yok mu derdini dökecek, kurtlarını dökecek Ahmet ağabeysine...